

гавината бръговетъ ставатъ по-далечни и неясни. Тукъ-тамъ заблъщукватъ огньовце.

Младата компания на палубата избухва въ викове и смъхъ. Митю се върти наоколо съ кошницата, ухиленъ: продажбата върви много добре. Облегнатъ на оградата, морякът гледа нѣкѫде въ пространството и плюе презъ зжби въ водата. Като една малка вселенна, понесло стотина съществувания, съ тѣхнитъ съвършено чужди едно на друго, различни и самотни щастия и мжки, паходчето постепенно потъва въ тѣмната далечина на рѣката.

УРАИ!